EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 2.6.2014
COM(2014) 407 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Estlands nationella reformprogram 2014,

med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram 2014

{SWD(2014) 407 final}

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Estlands nationella reformprogram 2014,

med avgivande av rådets yttrande om Estlands stabilitetsprogram 2014

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken[1], särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation[2],

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner[3],

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) Den 26 mars 2010 antog Europeiska rådet kommissionens förslag till en ny strategi för tillväxt och sysselsättning, Europa 2020, som bygger på en ökad samordning av den ekonomiska politiken med inriktning på ett antal nyckelområden där åtgärder behövs för att stärka förutsättningarna för hållbar tillväxt och konkurrenskraft i EU.

(2) Den 13 juli 2010 antog rådet på grundval av kommissionens förslag en rekommendation om de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (2010–2014) och den 21 oktober 2010 ett beslut om riktlinjer för medlemsstaternas sysselsättningspolitik, vilka tillsammans utgör de *integrerade riktlinjerna*. Medlemsstaterna uppmanades att beakta de integrerade riktlinjerna i sin nationella ekonomiska politik och sysselsättningspolitik.

(3) Den 29 juni 2012 beslutade stats- och regeringscheferna om en tillväxt- och sysselsättningspakt, som ger ett enhetligt ramverk för insatser på nationell nivå, EU-nivå och euroområdesnivå med hjälp av alla tänkbara medel, instrument och politiska åtgärder. De beslutade om insatser som ska utföras på medlemsstatsnivå och

[1] EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.
[2] COM(2014) 407 final.
[3] P7_TA(2014)0128 och P7_TA(2014)0129.

uttryckte i synnerhet sitt fulla åtagande att uppnå målen i Europa 2020-strategin och genomföra de landsspecifika rekommendationerna.

(4) Den 9 juli 2013 antog rådet en rekommendation om Estlands nationella reformprogram 2013 och avgav ett yttrande om Estlands uppdaterade stabilitetsprogram för 2012–2017. Den 15 november 2013 avgav kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 473/2013[4] sitt yttrande om Estlands utkast till budget för 2014[5].

(5) Den 13 november 2013 antog kommissionen den årliga tillväxtöversikten[6], som markerar inledningen av 2014 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. Samma dag antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, rapporten om varningsmekanismen[7], i vilken Estland inte identifierades som en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning.

(6) Den 20 december 2013 godkände Europeiska rådet prioriteringarna för att säkerställa finansiell stabilitet, budgetkonsolidering och åtgärder för att främja tillväxt. Europeiska rådet betonade behovet av att eftersträva differentierad och tillväxtvänlig budgetkonsolidering, återställa en normal utlåning till ekonomin, främja tillväxt och konkurrenskraft, bekämpa arbetslöshet och krisens sociala följdverkningar samt modernisera den offentliga förvaltningen.

(7) Den 8 maj 2014 lade Lettland fram sitt nationella reformprogram 2014 och den 29 april 2014 sitt stabilitetsprogram 2014. I syfte att beakta deras inbördes samband har de båda programmen bedömts samtidigt.

(8) Målet för den budgetstrategi som anges i stabilitetsprogrammet 2014 är att uppfylla det medelfristiga budgetmålet och att bygga upp tillräckliga finanspolitiska reserver för ekonomiskt sämre tider. I programmet bekräftas det tidigare medelfristiga budgetmålet på ett strukturellt överskott, vilket överstiger kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Estlands omräknade strukturella balans förväntas försämras med 0,1 procentenheter av BNP 2014, och avviker därmed från kraven i anpassningsbanan, innan den förbättras med 0,4 procentenheter av BNP 2015 och för att vara i det närmaste balanserad 2016–2017. Programmet visar dessutom på en risk för avvikelse från utgiftsriktmärket 2014 och en risk för betydande avvikelse 2015. Totalt sett uppvisar den planerade anpassningsbanan till det medelfristiga budgetmålet risker i förhållande till kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Det makroekonomiska scenario som inte har framtagits av en oberoende enhet och som ligger till grund för de finanspolitiska prognoserna i programmet är rimligt och i stort sett i linje med kommissionens vårprognos 2014. Enligt kommissionens prognos beräknas det strukturella underskottet försämras med 0,1 % av BNP 2014, vilket leder till ett gap på 0,3 % av BNP jämfört med den nödvändiga anpassningen och en betydande avvikelse bedömt över två år. För 2015 förutspår kommissionen en ytterligare försämring av den strukturella balansen med 0,2 % av BNP vilket pekar på en betydande avvikelse från den nödvändiga anpassningen mot det medelfristiga budgetmålet. En betydande avvikelse förväntas också med avseende på utgiftsriktmärket under 2014–2015. Baserat på en bedömning av stabilitetsprogrammet 2014 och kommissionens prognos, enligt förordning (EG) nr

---

4 EUT L 140, 27.5.2013, s. 11.
5 C(2013) 8002 final.
6 COM(2013) 800 final.
7 COM(2013) 790 final.

1466/97, anser rådet att det finns risk för en betydande avvikelse från det medelfristiga budgetmålet 2014 och 2015. Bestämmelsen om strukturell balans för att uppfylla kraven i fördraget om stabilitet, samordning och styrning trädde i kraft genom Estlands nya statliga budgetlag av den 23 mars 2014, men bestämmelsen ska fortfarande kompletteras med att de fleråriga utgiftsmålens bindande karaktär förstärks.

(9) När det gäller arbetsmarknaden har betydande framsteg gjorts med att minska ungdoms- och långtidsarbetslösheten. Åtgärder som ger låginkomsttagare incitament att arbeta måste ges särskild uppmärksamhet. Ytterligare åtgärder behövs för att motverka den ökande arbetskraftbristen, inbegripet de som orsakas av utträden från arbetsmarknaden på grund av ålder, hälsa eller funktionsnedsättning. Det är därför i hög grad angeläget att i god tid anta och genomföra arbetskapacitetsreformen samtidigt som tillgången på möjliggörande tjänster säkerställs. De familjepolitiska utgifternas kostnadseffektivitet kan ytterligare förbättras, bland annat genom att omfördela finansiering från föräldraförmåner till åtgärder som barnomsorg. Detta förväntas främja kvinnors snabba återgång till arbetsmarknaden och minska de fortsatte höga inkomstskillnaderna mellan könen. Åtgärder för att främja entreprenörskap och skapande av arbetstillfällen i regioner utanför Tallinn och Tartu måste intensifieras för att förhindra att skillnaden i ekonomisk utveckling ökar och för att minska arbetslösheten, framför allt bland de lågutbildade.

(10) När det gäller utbildning så har reformer för att anpassa utbildningen till arbetsmarknadens krav nyligen antagits. Ytterligare ansträngningar behövs för att underlätta övergången från utbildning till arbetslivet. Systematiska ansträngningar behövs, framför allt i samarbete med arbetsmarknadens parter, för att öka deltagandet i yrkesutbildning och lärande på arbetsplatsen, särskilt lärlingsplatser. Genomförandet av strategin för livslångt lärande kräver betydande ansträngningar för att tillhandahålla den vidareutbildning, omskolning och de kvalifikationsnivåer som det finns ett stort behov av, särskilt för människor med en svag ställning på arbetsmarknaden. Ett ramverk för smart specialisering finns som omfattar strategin för entreprenörskap och tillväxt och strategin för forskning, utveckling och innovation med tonvikten på gemensamma prioriteringar samtidigt som de tematiska områden ytterligare specialiseras. Med tanke på ekonomins ringa storlek bör åtgärderna för internationalisering och prioritering av systemet för forskning, utveckling och innovation fortsätta.

(11) Estland har en fortsatt hög resursintensitet. Framsteg har gjorts när det gäller offentliga byggnaders energieffektivitet, men åtgärderna behöver bibehållas och ökas, framför allt i bostadssektorn och inom industrin. Betydande framsteg har gjorts när det gäller avfallshantering och deponering, medan den ekonomiska hållbarheten för återvinning måste säkerställas. Åtgärderna i planen för transportutveckling måste genomföras, framför allt för att göra det möjligt för Estland att begränsa koldioxidutsläppen i de sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet. Godstransporternas energieffektivitet kan förbättras genom att mer hållbara transportsätt kommer till användning. Användningen av offentliga transporter kan ökas genom att samordningen mellan regionala nätverk och mellan persontransporter med buss och med järnväg förbättras. Användningen av privata bilar ökar, samtidigt som genomsnittsåldern på personbilarna är nästan dubbelt så hög som EU-genomsnittet och de nya personbilarna är bland de mest förorenande i EU. En betydande förstärkning av miljöincitament, däribland beskattning, behövs. Lovande steg har tagits när det gäller gränsöverskridande energiförbindelser, men den

fullständiga sammankopplingen av Estlands energimarknad med EU:s kommer att kräva tid och investeringar

(12) Ökande regionala skillnader tillsammans med en negativ demografisk utveckling, ineffektivitet och bristande samarbete mellan lokala myndigheter hämmar Estlands utvecklingspotential. Detta avspeglar delvis ett ihållande glapp mellan finanspolitisk kapacitet och decentraliserat ansvar i små kommuner, samt begränsade möjligheter till stordriftsfördelar. Effektivare och mer lättillgängliga offentliga tjänster av hög kvalitet på lokal nivå, baserade på tjänsteområden och minimitjänstenivåer, framför allt när det gäller transport, vård och omsorg för personer med långvarigt vårdbehov, förskoleverksamhet och socialtjänst, är en förutsättning för att aktiveringsåtgärder och arbetsmarknadspolitiska åtgärder ska vara effektiva.

(13) Kommissionen har inom ramen för den europeiska planeringsterminen gjort en omfattande analys av Estlands ekonomiska politik. Den har bedömt stabilitetsprogrammet och det nationella reformprogrammet. Kommissionen har beaktat inte bara programmens relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Estland utan också i vilken mån EU:s regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i Europeiska unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på EU-nivå. Kommissionens rekommendationer inom ramen för den europeiska planeringsterminen återspeglas i rekommendationerna 1–5.

(14) Mot bakgrund av denna bedömning har rådet granskat Estlands stabilitetsprogram, och dess yttrande[8] återspeglas särskilt i rekommendation 1.

(15) I samband med den europeiska planeringsterminen har kommissionen dessutom analyserat den ekonomiska politiken i euroområdet som helhet. På grundval av denna analys har rådet utfärdat särskilda rekommendationer till de medlemsstater som har euron som valuta. Estland bör också se till att de rekommendationerna genomförs fullt ut inom rimlig tid.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Estland att vidta följande åtgärder under perioden 2014–2015:

1. Förstärka budgetåtgärderna för 2014 i ljuset av det framväxande gapet på 0,3 % av BNP, mot bakgrund av kommissionens vårprognos 2014 som visar att det finns risk för en betydande avvikelse gentemot kraven i stabilitets- och tillväxtpakten. Avsevärt förstärka budgetstrategin för att under 2015 uppnå det medelfristiga budgetmålet och därefter fortsätta att uppfylla det. Komplettera budgetföreskrifterna med mer bindande fleråriga utgiftsregler inom den medelfristiga budgetramen och fortsätta att effektivisera de offentliga utgifterna.

2. Öka incitamenten för att arbeta genom åtgärder riktade mot låginkomsttagare. Rikta aktiveringsåtgärder mot dem som står allra längst från arbetsmarknaden, framför allt genom att i god tid anta och genomföra arbetskapacitetsreformen. Öka familjepolitikens verkan och kostnadseffektivitet samtidigt som tillgången på och tillgängligheten av barnomsorg förbättras. Införa samordnade åtgärder för att gynna ekonomisk utveckling och entreprenörskap i regioner med hög arbetslöshet.

3. Förbättra kompetens- och kvalifikationsnivåer, i syfte att säkerställa utbildningens relevans för arbetsmarknaden, genom att utöka åtgärderna för livslångt lärande och

[8] I enlighet med artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

systematiskt öka deltagandet i yrkesutbildning, inbegripet på lärlingsplatser. Ytterligare intensifiera prioritering och specialisering i system för forskning och innovation och förbättra samarbetet mellan näringslivet, den högre utbildningen och forskningsinstitutioner i syfte att bidra till internationell konkurrenskraft.

4. Intensifiera ansträngningarna för att förbättra energieffektiviteten, särskilt i bostäder och industribyggnader. I betydande mån förstärka miljöincitamenten inom transportsektorn för att bidra till en mindre resursintensiv mobilitet. Fortsätta utvecklingen av gränsöverskridande förbindelser med grannmedlemsstaterna för att diversifiera elförsörjningen och främja konkurrens genom en ökad integration mellan de baltiska energimarknaderna.

5. Uppnå bättre balans mellan lokala myndigheters inkomster och de ansvarsområden de tilldelats. Förbättra effektiviteten hos de lokala myndigheterna och säkerställa tillhandahållandet av offentliga tjänster av god kvalitet på lokal nivå, framför allt sociala tjänster som kompletterar aktiveringsåtgärder.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande